

Respons

Bulgaria: Asylmottak og interneringssentre

- Hvor mange asylmottak fins det i Bulgaria og er antallet tilstrekkelig sammenlignet med antall asylsøkere?
- Hvilke rettigheter har beboerne i mottak?
- Hvordan er standarden på mottakene, herunder for sårbare grupper og plassering i tilpasset mottak?
- Brukes internering i høy grad og på hvilket grunnlag?
- Hvordan er forholdene ved internering?

Innledning

Fra 2013 opplevde Bulgaria en kraftig økning i antall migranter og flyktninger til landet. Migrantere og flyktningene kom til Bulgaria over grensen fra Tyrkia og Hellas. Mange fortsatte videre, hovedsakelig gjennom Serbia, til andre europeiske land. Landet opplevde i denne perioden et stort press når det gjaldt mottak av migranter og flyktninger og behandling av søknader (Boček 2018, s. 4).

I denne responsen ser vi nærmere på situasjonen i asylmottak i Bulgaria. Vi ser på lovverket og hvilke rettigheter det gir, og også hvordan situasjonen fungerer i praksis. Derne ser vi på systemet for internering av nyankomne utenlandske borgere; årsakene til internering, hvor lenge personer sitter internert og forholdene i interneringssentrene.

Responsen bygger i all hovedsak på åpne kilder. Det er særlig sett hen til informasjon fra viktige kilder som Asylum Information Database (AIDA), som har utgitt *Country Report: Bulgaria*, forfattet av den bulgarske Helsinkikomiteen (Savova 2019). I tillegg har Landinfo kontaktet det bulgarske State Agency for Refugees with the Council of Ministers in the Republic of Bulgaria (SAR)¹ samt den bulgarske Helsinkikomiteen for å innhente oppdatert informasjon og/eller informasjon som ikke har fremkommet i de skriftlige kildene.

Responsen er utarbeidet på bakgrunn av en bestilling fra Utlendingsdirektoratet fra juni 2019 om asylmottak og bruk av internering i Bulgaria, som gjengitt i kulepunktene over. Det har i

¹ SAR er det statlige organet for håndteringen av asylfeltet som er underlagt det bulgarske justisdepartementet (Savova 2018, s. 14 og 15).

tillegg blitt publisert en respons om asylprosedyrer i Bulgaria, også som følge av en bestilling fra Utlendingsdirektoratet.

Asylmottak

Mottakene anses å ha tilstrekkelig kapasitet

Asylmottakene (reception centers) drives av State Agency for Refugees (SAR). Per desember 2018 var det fire åpne asylmottak i Bulgaria (Savova 2018, s. 49):

- Sofia², med plass til 2030 personer
- Banya (i sentral-Bulgaria), med plass til 70
- Pastrogor (i sør-øst Bulgaria), med plass til 320
- Harmanli (i sør-øst Bulgaria), med plass til 2710

Det bodde 542 personer i asylmottak per desember 2018, hvilket utgjorde 10 prosent av den totale kapasiteten. Asylsøkere kan bo i mottakene frem til endelig vedtak i klagebehandlingen foreligger (Savova 2018, s. 49, 51).

I tillegg til åpne asylmottak for personer som har søkt asyl, finnes det også såkalte lukkede asylmottak. Lukkede asylmottak er imidlertid ikke det samme som interneringssentre (se nærmere om interneringssentre nedenfor).³ Art. 45 i loven om asyl og flyktninger gir adgang til å internere personer som har en asylsak til behandling for en «kortest mulig periode», i lukkede asylmottak, drevet av SAR. Slikt tiltak kan treffes dersom det er nødvendig for å kunne avgjøre saken, og spesielt hvis det er fare for at vedkommende går i skjul. Blokk 3 i interneringssenteret Busmantsi fungerer som et lukket asylmottak, og var per juni 2018 det eneste lukkede asylmottaket i Bulgaria (Fuleihan m. fl. 2017, s. 20, 25; Savova 2018, s. 57). I 2018 ble ti asylsøkere plassert i et slikt lukket asylmottak, og ved årsslutt 2018 satt det fire asylsøkere der (Savova 2018, s. 57). Landinfo er ikke kjent med hvor mange som sitter der per dags dato.

Beboernes rettigheter

Ifølge loven om asyl og flyktninger er det kun de som har søkt asyl som har rett til plass i asylmottak. Dersom det er begrenset kapasitet i mottakene, er det de mest ressursvake asylsøkerne som prioriteres. Asylsøkere har også rett til å bo privat. For å gjøre dette må de skrive en erklæring der de gir avkall på retten til bolig og annen bistand, og at de selv skal dekke leie og andre utgifter (Savova 2018, s. 45, 46, 50).

Personer som bor i mottak, skal etter loven få mat, et månedlig kontantbeløp, helseforsikring og helsehjelp og psykologhjelp. Det er kun de som bor i mottak, som har disse rettighetene. Tilgang til helsehjelp gis imidlertid også til personer som har valgt å bo utenfor asylmottak (Savova 2018, s. 46).

² Asylmottaket i Sofia består av tre enheter/avdelinger: Ovcha Kupel, 3. blokk i Busmantsi (lukket asylmottak) og Voenna Rampa. I desember 2018 ble avdelingen Vrazhdebna i Sofia stengt på ubestemt tid (Savova 2018, s. 49; Fuleihan et al. 2017, s. 19).

³ Interneringssentre drives av Migrasjonsdirektoratet, mens lukkede asylmottak drives av SAR.

I februar 2015 fjernet myndighetene den månedlige utbetalingen til asylsøkere på 33 EUR per måned, som ofte gikk til å betale medisiner og dekke andre personlige behov. Dette var ikke en lovendring, men en ordre («order») utstedt av styrelederen i SAR. Begrunnelsen var at det ble servert mat i mottaket tre ganger om dagen. Flere NGOer klaget vedtaket inn for domstolen ettersom loven ikke sier noe om at utbetalingen er betinget av om det blir servert mat eller ikke. Domstolen avviste klagen (Savova 2018, s. 46,47; Boček 2018, s. 15).

Det er i utgangspunktet ikke adgang til å frata asylsøkere rettigheter mens de bor på mottak. Unntak fra dette er imidlertid dersom asylsøkeren forsvinner og asylprosedyren innstilles. Frem til årsskiftet 2018/19 ble dette unntaket praktisert overfor de som returnerte til Bulgaria etter Dublin-forordningen. De ble nektet opphold i asylmottak ved retur. Det var likevel vanligvis slik at familier med barn, enslige mindreårige og andre sårbare søkere fikk bosette seg på mottak (Savova 2018, s. 47, 50).

Det er en uoffisiell praksis at ulike nasjonaliteter samles på ulike mottak: syrere på ett mottak, og afghanere og pakistanere på andre mottak (Savova 2018, s. 49; Boček 2018, s. 15).

Vilkår ved Dublin-returer

Hvorvidt Dublin-returnerte får plass i asylmottak ved retur til Bulgaria, avhenger av status på asylsaken: dersom søkeren fikk endelig avslag mens vedkommende befant seg i et annet EU/EØS-land, blir vedkommende plassert i et interneringssenter i påvente av uttransportering (Busmantsi eller Lyubimets). Dersom behandlingen av asylsaken har blitt midlertidig stanset, har returnerte siden årsskiftet 2018/19 fått plass på asylmottak dersom de ønsker det. Dette er på grunn av at det for tiden er ledig kapasitet på asylmottakene, som følge av lave ankomsttall og ikke som en følge av en lovendring (Savova 2018, s. 28, 29; Savova, e-post juli og september 2019).⁴

Forholdene i asylmottak kritiseres

Boforholdene i asylmottakene beskrives av den bulgarske Helsinkikomiteen som under eller på grensen for hva som anses som minimum standard. Tilgang til vann og varmt vann beskrives som problematisk. Beboere i alle mottak klager på generelt dårlige hygieniske forhold, men det er særlig veggedyr i madrassene som trekkes frem. Dette har vært et problem siden økningen i ankomsttallene i 2013, og aldri blitt gjort noe med (Savova 2018, s. 50).⁵

Beboerne får tre måltider om dagen, men klager på mengden og kvaliteten på maten. Utover dette får beboerne tildelt såkalte hygiene-pakker med hygieneartikler (Savova 2018, s. 50).

Etter loven har asylsøkere samme tilgang til helsebehandling som bulgarske borgere. Noen mottak har en allmennlege tilstede på dagtid. Spesialrapportøren i Europarådet mottok imidlertid klager fra beboere på at de ikke hadde tilgang til allmennlege og ikke råd til å oppsøke spesialisthelsetjeneste (Boček 2018, s. 15). Kostnader til reseptbelagte medisiner, helseundersøkelser eller andre medisinske tiltak utover det som dekkes av myndighetene, må

⁴ Savova nevner at loven om asyl og flyktninger er svært vag når det gjelder akkurat dette, og gir myndighetene bred adgang til å justere hvem som trenger plass i mottak (Savova, e-post september 2019).

⁵ Ifølge bulgarske myndigheter har de satt i verk tiltak mot dette problemet i interneringssentre. Landinfo har ikke informasjon om at dette per dags dato har blitt gjort i asylmottak.

dekkes av asylsøkeren selv. Morsmelkerstatning og bleier dekkes ikke av myndighetene (Savova 2018, s. 50).

Det arrangeres aktiviteter for barn i mottakene, men dette synes avhengig av bidrag fra NGOer for å bli gjennomført på jevnlig basis. Det er videre satt av plass til bønnerom, men de er ikke holdt ved like, uten at det fremgår hva dette innebærer. I den grad det arrangeres språkkurs, er det i regi av NGOer (Savova 2018, s. 50, 51; Boček 2018, s. 15). Bulgarske myndigheter opplyste til spesialrapportøren i Europarådet at de har intensjon om å øke kapasiteten i flere mottak, uten at det fremgår nærmere hva de mener med dette (Boček 2018, s. 15).

Det stilles spørsmål ved sikkerheten i mottakene. Beboere i mottaket Voenna Rampa har rapportert om at utenforstående har hatt tilgang til sovesalene på nattestid, hvilket har medført alkoholmisbruk, gambling, omsetning av narkotika og andre ulovlige aktiviteter (Savova 2018, s. 51).

Mangel på tilrettelagte tiltak for sårbare grupper

Loven om asyl og flyktninger definerer sårbare grupper til å være barn, enslige mindreårige, funksjonshemmede, eldre, gravide, enslige forsørgere, ofre for menneskesmugling, personer med alvorlige helseproblemer, mentale lidelser eller ofre for tortur, voldtekt eller annen form for seksuell vold (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a).

Det eneste konkrete tiltaket loven spesifiserer når det gjelder sårbare grupper, er at dette skal hensyntas ved plassering i asylmottak. Til tross for dette, finnes det ikke separate boenheter i asylmottak for familier, enslige kvinner, enslige mindreårige og traumatiserte asylsøkere (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a).

Loven om asyl og flyktninger sier at enslige mindreårige skal bo med familie til slektninger, fosterfamilier eller andre tilrettelagte boliger for barn. Per 31. desember 2018 var ingen av disse tilrettelagte løsningene i bruk, og enslige mindreårige barn bodde sammen med voksne asylsøkere i vanlige asylmottak. Det var heller ingen som hadde spesielt overoppsyn med dem i asylmottakene (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a). IOM Bulgaria mottok AMIF⁶-midler for å bygge trygge soner for enslige mindreårige i to asylmottak, og den første trygge sonen for enslige mindreårige ble åpnet 29. mai 2019 i asylmottaket Voenna Rampa (Den bulgarske Helsinkikomiteen u.å.a; Savova, e-post september 2019).

Internering

De fleste som søker asyl i Bulgaria i dag, gjør dette fra interneringssentre for ulovlige migranter. Hovedårsaken til dette er at de fleste kommer uten identitetsdokumenter og myndighetene har hjemmel til å internere personer de ikke kjenner identiteten til (Savova 2018, s. 57; Savova, e-post, juli 2019).

Av totalt 2536 asylsøkere i 2018, søkte 1876 personer asyl fra et interneringssenter (Savova 2018, s. 57).

⁶ Asylum, Migration and Integration Fund (EU).

Korttidsinternering for å fastsette identitet

Internering av migranter er hjemlet i loven om utenlandske borgere i Bulgaria og loven om asyl og flyktninger (Matevžič 2019, s. 12). En utenlandsk borger kan bli internert når (Savova 2018, s. 58):

- Det er uklarhet knyttet til identitet
- Vedkommende vil unndra seg uttransportering
- Vedkommende trolig vil gå i skjul

I desember 2016 ble det vedtatt nye regler når det gjelder å fastslå identiteten til utenlandske borgere. Ifølge art. 44 i loven om utenlandske borgere skal politiet korttidsinternere utenlandske borgere som ikke kan identifisere seg (som følge av manglende eller utgåtte id-dokumenter), som kan komme til å gå i skjul eller som vurderes som en fare for nasjonal sikkerhet eller offentlig ro og orden (Savova, e-post 2019). De nye bestemmelsene, som trådte i kraft 6. juni 2018, gir myndighetene adgang til å internere i maks 30 dager for å fastsette identitet (korttidsinternering) (Matevžič 2019, s. 12-14).

Lovendringen førte i realiteten ikke til noen endring i praksis, bortsett fra at alle vedtak om å internere personer for ulovlig innreise nå gjaldt for 30 dager. Ved utløpet av 30-dagers perioden, forlenger vanligvis migrasjonsdirektoratet interneringen i opptil seks måneder (Savova 2018, s. 59).

Korttidsinternering kan påklages til domstolen. En klage utsetter ikke iverksettelsen av interneringen, men domstolen må behandle sakene umiddelbart, ifølge loven om utenlandske borgere (Matevžič 2019, s. 14). Ifølge loven skal det gjøres en sårbarhetsvurdering før det besluttes en eventuell internering (Global Detention Project 2019, s. 10).

Oppsummert er det to typer «interneringsregimer» for utenlandske borgere i Bulgaria (Matevžič 2019, s. 13; Savova 2018, s. 62):

- Korttidsinternering ved ankomst (maks tid 30 dager)
- I påvente av uttransportering (maks tid 18 måneder)

De fleste interneres på grunn av uklar identitet, kombinert med risiko for å forsvinne og ulovlig innreise (Savova 2018, s. 58).

Interneringssentre drives av Migrasjonsdirektoratet, som er underlagt Innenriksdepartementet (Fuleihan et al. 2018, s. 18). Det største interneringssenteret er Busmantsi (i Sofia) med 400 plasser, dernest Lyubimets med 300 plasser. Interneringssenteret Elhovo ble stengt i 2018 (Matevžič 2019, s. 13).

De fleste som søker asyl fra interneringssentre, løslates

Det vanlige er at utenlandske borgere som kommer til Bulgaria uten gyldige reise- og identitetsdokumenter, pågripes av grensepolitiet ved ankomst og plasseres i interneringssentre. Der gjøres det både personlige og medisinske undersøkelser av migranten, og nasjonale sikkerhetsmyndigheter intervjuer vedkommende (Fuleihan et al. 2017, s. 20).

Dersom en utenlandsk borger søker *asyl* fra interneringssentre, skal politiet i henhold til loven om asyl og flyktninger art. 58 henvise vedkommende til et vanlig asylmottak innen seks dager.

Respons **Bulgaria: Asylmottak og interneringssentre**

Myndighetene retter seg vanligvis etter denne tidsfristen, selv om det er en del forsinkelser. I 2018 var den gjennomsnittlige oppholdstiden i interneringssenter for personer som søkte asyl senteret 9 dager, mens den økte til 11 dager i første halvdel av 2019 (Savova, e-post 2019).

Den bulgarske Helsinkikomiteen opplyste at 574 personer har søkt om asyl fra et interneringssenter hittil i 2019. 115 av disse ble sluppet ut innen seks dager, mens 2 av dem satt i interneringssenter i mer enn tre måneder (Savova, e-post juli 2019). Det sitter personer med en rekke ulike nasjonaliteter korttidsinternert, men tall fra migrasjonsmyndighetene viser at det blir mest brukt overfor syrere.

Kritikk av praksisen med internering

Flere kilder, deriblant Europarådet og FN, kritiserer praksisen med pågripelser og internering av asylsøkere (Global Detention Project 2019, s. 10-12).

Som nevnt over skal en person som søker asyl fra et interneringssenter, etter loven løslates. Bestemmelsen overholdes for en stor del. Men det er fortsatt slik at asylsøkere blir værende i interneringssentre etter at de har levert en asylsøknad, og mens saken er til behandling. Dette gjelder særlig asylsøkere som fremlegger id-dokumenter mens de sitter i interneringssentre. Disse vurderes som lette å returnere, og hele asylprosedyren har blitt gjennomført mens de satt internert. Den bulgarske Helsinkikomiteen vurderer slike tilfeller som lovstridige: dersom en asylsøker skal sitte internert, er det kun i lukkede asylmottak administrert av SAR, og for en kortest mulig periode (Savova, e-post 2019). Flere kilder, deriblant UNHCR (som sitert i Fulhain et al. 2017, s. 22, 23), kjente også til at personer som har søkt om beskyttelse, har blitt holdt over lenger tid i interneringssenter fordi det ikke fantes tolker til å oversette for dem.

Tall på hvor mange personer som har blitt sittende i interneringssentre etter at de har levert en asylsøknad er som følger: av 409 utenlandske borgere som satt internert i Busmantsi-senteret i 2016, hadde 337 søkt om asyl. I Lyubimets-senteret samme år hadde 53 personer søkt asyl (av 222 internerte) (Matevžič 2019, s. 13, 14). I 2017 fant den bulgarske Helsinkikomiteen (som sitert i Matevžič 2019, s. 14) ut at SAR skal ha behandlet asylsakene til 77 personer mens de satt internert. Denne praksisen fortsatte også i 2018.

CPT: kritikkverdige forhold i interneringssentre, myndighetene følger til en viss grad opp

For noen år siden, da ankomstene til Bulgaria var svært høye, var interneringssentrene overfylte. I 2018 var antallet internerte kraftig redusert, og på slutten av 2018 satt det i overkant av 200 personer internert (Savova 2018, s. 64).

Flere kilder reagerer på at bulgarske myndigheter omtaler interneringssentrene som «innkvartering», og at de presenteres som et «humanitært» tiltak på den ene siden og som et tiltak for å sikre offentlig ro og orden og nasjonal sikkerhet på den andre (Matevžič 2019, s. 4, 25; Savova 2018, s. 57). Flere kilder (Global Detention Project 2019, s.23; Dimitrov 2018) beskriver imidlertid sentrene som fengselsliknende: høye gjerder rundt, piggråd, gitter foran vinduene og migrasjonspolitiet som bevokter.

Europarådets torturovervåkingskomité (CPT) besøkte interneringssenteret Lyubimets i månedsskiftet september/oktober 2017. I en rapport fra AIDA fra desember 2018 (forfattet av Savova) omtales forholdene i det andre store interneringssenteret, Busmantsi. Beskrivelsen av forholdene i de to interneringssentrene synes å være mer eller mindre sammenfallende, selv om

de generelle forholdene i Busmantsi er kjent for å være dårligere enn i Lyubimets (Savova 2018, s. 65).

Sett i lys av at en del internerte utenlandske borgere har søkt om asyl mens de satt internert i Lyubimets, påpeker CPT at de ikke bør sitte på samme sted som personer som ikke har søkt internasjonal beskyttelse (CPT 2018, s. 28). På denne anbefalingen responderte bulgarske myndigheter til CPT at den nasjonale lovgivningen ikke eksplisitt regulerer at de som søker asyl skal sitte adskilt fra de andre utenlandske borgerne som sitter internert. Dersom det er tilstrekkelig med plass i interneringssentrene, skal imidlertid anbefalingen følges (Prodanov 2018, s. 16).

Makstid i Lyubimets skal ikke være mer enn 18 måneder. Ifølge CPT satt det menn, kvinner og barn i senteret. Under besøket fikk komiteen noen få meldinger om fysisk mishandling begått av ansatte mot internerte, og mange meldinger om at ansatte var uhøflige og lite hjelpsomme. Komiteen påpekte at sistnevnte også kan skyldes manglende språkferdigheter blant ansatte og lav bemanning. Torturovervåkingskomiteen observerte også at flere ansatte bar køller på seg hele tiden, til tross for at dette kun skal være til spesielle tilfeller (CPT 2018, s. 29).

Vold mellom de internerte er vanlig i Lyubimets, ifølge CPT (2018, s. 29). Dette er ikke overraskende skriver komiteen, ettersom mennesker med svært ulik bakgrunn oppholder seg på store sovesaler over lang tid, uten privatliv og mangel på informasjon om juridiske eller mer praktiske forhold.

Materielle forhold

CPT (2018, s. 30) beskrev de materielle forholdene i interneringssenteret som svært dårlige. De innsatte bor på store sovesaler, fylt opp med køyesenger. Møblene var skitne og i svært dårlig stand, og madrassene fulle av veggedyr (*bedbugs*). Sovesalene ble låst på kvelden, hvilket gjorde at man ikke kunne gå på do om natten. Toalettene og dusjene var forfalne, skitne og oversvømte.

I sitt svar til CPT, skrev bulgarske myndigheter at det store antallet migranter i Bulgaria de siste årene, har medført stor slitasje på blant annet boforholdene i interneringssentre. Det ble imidlertid opplyst at det har blitt gjort tiltak for å forbedre forholdene: bad har blitt renovert, i tillegg til tiltak for å fjerne veggedyr. Myndighetene varslet i tillegg at sovesalene i fremtiden bare vil bli låst mellom kl. 23 og 01 på natten (Prodanov 2018, s. 19, 20). Landinfo er ikke kjent med om dette tiltaket er gjennomført.

På tidspunktet CPT besøkte interneringssenteret var det 43 mindreårige der, deriblant spebarn. Det fantes ingen leker eller annet tilrettelagt utstyr, og det var vanskelig å få tak i bleier og sanitærutstyr for kvinner. Det som var av sanitærutstyr ble donert av NGOer. De innsatte hadde tilgang til et stort asfaltert utendørsområde flere ganger om dagen, men disse var ikke tilrettelagt for aktiviteter. Innendørs fantes det ikke radio, tv eller bøker/brettspill (CPT 2018, s. 30, 32).

På denne kritikken svarte bulgarske myndigheter at det fra starten av 2018 daglig holdes undervisningsaktiviteter for voksen og barn. Nødvendig undervisningsmateriale og tekniske løsninger er også tilgjengelig. I tillegg var en oppgradering av uteområder, med lekeplasser for barn, i ferd med å fullføres.

Tilgang til helsehjelp og informasjon

På Lyubimets var det lege og flere sykepleiere tilstede hele døgnet. Det var imidlertid vanskelig å komme til hos legen, det manglet medisiner og ofte måtte man betale for medisiner, ifølge internerte. Dessuten var det språkproblemer med helsepersonell, og mange kvinnelige internerte følte seg ukomfortable med en mannlig lege. To psykologer var tilknyttet interneringssenteret, men hadde ferie/permisjon da CPT var på besøk (CPT 2018, s. 30-32). Interneringssenteret Busmantsi har imidlertid ikke helsepersonell tilstede på daglig basis (Savova 2018, s. 64).

Bulgarske myndigheter hevdet i svar på CPTs rapport at interneringssentrene har helsehjelp tilgjengelig 24-timer i døgnet. Det finnes både mannlig og kvinnelig helsepersonell, og det tilstrebes at kvinnelige pasienter får hjelp av kvinnelig helsepersonell (Prodanov 2018, s. 20).

Internerte klaget over mangel på informasjon om praktiske og juridiske forhold, og på språk som de ikke behersket. De kunne bruke mobiltelefoner og betalingstelefoner, og motta besøk, men med tilstedeværelse av ansatte (CPT 2018, s. 34). Interneringssentrene mangler datamaskiner og internettilgang, noe som gjør det vanskelig for innsatte å holde kontakt med familie (Savova 2018, s. 64).

Barn i interneringssentre

Som nevnt over, befinner det seg også barn i interneringssentrene. Dette er både barn som kommer i følge med foreldre og enslige mindreårige barn. Barn som i utgangspunktet kommer alene, har blitt «festet» til voksne de kom sammen med, men som de ikke er i slekt med (Boček 2018, s. 14). Fra juli 2018 trådte en lovendring i kraft som sier at barn under 14 år som kommer alene, skal henvises direkte til barnevernsmyndighetene. Lovendringen følges opp i praksis. Barn mellom 14 og 18 år, blir fremdeles internert og «festet» til voksne som de reiser sammen med (Savova 2018, s. 61).

På denne kritikken svarte bulgarske myndigheter at loven kun tillater helt unntaksvis at barn holdes i interneringssentre. Myndighetene opplyste at det finnes tilpassede lokaler for familier med barn i senteret Lyubimets (blokk 2), og at personalet jobber så raskt som mulig med å få flyttet barnefamiliene fra senteret. I tillegg påpekte myndighetene at behovene til sårbare grupper prioriteres høyt av de ansatte, blant annet av psykologer, helsepersonell og vektere (Prodanov 2018, s. 16, 18).

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnet er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

- Boček, T. (2018, 19. april). *Report of the fact-finding mission by ambassador Tomas Boček, Special representative of the Secretary General on migration and refugees, to Bulgaria, 13-17 November 2017*. Strasbourg: Council of Europe. Tilgjengelig fra <https://rm.coe.int/report-of-the-fact-finding-mission-by-ambassador-tomas-bocek-special-r/16807be041> [lastet ned 3. juli 2019]
- CPT, dvs. Committee for the Prevention of Torture (2018, 4. mai). *Report to the Bulgarian Government on the visit to Bulgaria carried out by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT)*. Strasbourg: CPT. Tilgjengelig via UNHCR Refworld <https://www.refworld.org/type.COUNTRYREP.COECPT.BGR.5bcedc8b4.0.html> [lastet ned 4. juli 2019]
- Den bulgarske Helsinkikomiteen (u.å.a). *Special reception needs of vulnerable groups*. Brussel: AIDA & ECRE. Tilgjengelig fra <https://www.asylumineurope.org/reports/country/bulgaria/reception-conditions/special-reception-needs-vulnerable-groups> [lastet ned 12. august 2019]
- Dimitrov, M. (2018, 20. august). Bulgaria «imprisoning» asylum seekers for longer periods, report. *Balkan Insight*. Tilgjengelig fra <https://balkaninsight.com/2018/08/20/report-blurred-boundaries-between-reception-and-detention-of-asylum-seekers-in-bulgaria-08-20-2018/> [lastet ned 8. juli 2019]
- Fuleihan, D. et al. (2018, juni). *The detention of asylum-seekers in Bulgaria*. Brooklyn: Refugee Solidarity Network & Center for legal Aid: Voice in Bulgaria. Tilgjengelig fra <https://refugeesolidaritynetwork.org/wp-content/uploads/2018/12/BU-RSN-Bulgaria-Report-final-final-2018.pdf> [lastet ned 9. august 2019]
- Global Detention Project (2019, 29. april). *Country report. Immigration detention in Bulgaria: fewer migrants and refugees, more fences*. Genève: Global Detention Project. Tilgjengelig fra <https://www.globaldetentionproject.org/immigration-detention-bulgaria-fewer-migrants-refugees-fences> [lastet ned 3. juli 2019]
- Matevžič, G. (2019). *Crossing a red line. How EU countries undermine the right to liberty by expanding the use of detention of asylum seekers upon entry: case studies on Bulgaria, Greece, Hungary, and Italy*. Budapest: Den ungarske Helsinkikomiteen. Tilgjengelig fra https://www.globaldetentionproject.org/wp-content/uploads/2019/02/crossing_a_red_line_REPORT.pdf [lastet ned 3. juli 2019]
- Prodanov, N. (2018, 23. oktober). *Response of the Bulgarian government to the report of the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT)*

Respons **Bulgaria: Asyilmottak og interneringssentre**

on its visit to Bulgaria from 25 September to 6 October 2017. Sofia: Ministry of Justice. Tilgjengelig fra <https://rm.coe.int/16808e839e> [lastet ned 23. august 2019]

- Savova, I. (2018, 31. desember). *Country report: Bulgaria*. Brussel: AIDA. Tilgjengelig fra <https://www.asylumineurope.org/reports/country/bulgaria> [lastet ned 27. juni 2019]

Muntlige kilder

- Ilieva, Gergana. State Agency for Refugees, junior expert i International Affairs Directorate. E-post 24. juli og 9. september 2019.
- Savova, Iliana. Den bulgarske Helsinkikomiteen, leder av programmet for flyktninger og migranter. E-post 12. juli 2019, 5. september 2019.

© Landinfo 2019

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.